

tale kom ind paa en Mængde Enkeltheder — det var jo nemlig muligt, at man gennem en saadan Debat om Enkeltheder i Lovforslaget kunde opnaa det, som hele Befolkningen ønsker: Sparsommelighed baade indenfor selve Statsadministrationen og med Hensyn til de mange paa Finansloven opførte Udgifter, af hvilke mange efter min Opfattelse er ret overflødige. Kunde man faa Debatten ind paa de specielt økonomiske Spørgsmaal, vilde sikkert meget være opnaaet, og der vilde først og fremmest være opnaaet det, at man opfyldte det Krav, som i Virkeligheden hele Landets Befolkning stiller til den danske Rigsdag. Jeg skal derfor ikke komme særlig dybt ind paa politiske Spørgsmaal, de er til Trivialitet drøftet under denne Debat, men kun tillade mig at rette enkelte Forespørgsler til de højtærede Ministre.

Det plejer ikke at være københavnske Rigsdagsmænd, der taler om Banegaardsforhold; jeg vil være en Undtagelse fra denne Regel og henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa de københavnske Baneforhold. De er nemlig paa enkelte Omraader, først og fremmest paa den nye Nørreport Station, fuldkommen skandaløse. Det er et kraftigt Ord, men ikke for kraftigt, naar man kender Forholdene. Navnlig i disse Vinterdage har det vist sig, at Færdsel paa denne Perron, der hører til den rædselsfulde Indretning, som den underjordiske Bane nu en Gang er, er livsfarlig for baade Funktionærer og rejsende. I tungt Vejr, ja, endog i et Vejr som i Dag, før ikke at tale om Regnvejr, er Luften dernede paa Grund af Taage og Røg saadan, at man bogstavelig talt ikke kan se 10 Skridt frem for sig, naar man staar paa Perronen; idet man kommer ned paa selve Perronen, kan man ikke se Kanten af Perronen, altsaa Kanten umiddelbart ud til Skinnerne, og meget ofte opdager man først Togene, naar de er nogle faa Meter fra en. Funktionærerne fortæller, at Folk er faldet ned af Perronen. Naar det kan ske, er det givet, at der meget snart maa foretages noget; der maa kunne gøres noget ved betydelig stærkere Belysning paa selve Stationen. Det er endog hændet, at Passagerer, der er staaet ud af et ankomende, Tog ikke har kunnet finde Opgangen til Nørrevold, Personalet har ved enkelte Lejligheder endog maattet hente Passagerer tilbage, som var gaaet ud ad Østerbro til. Det er dog ganske uanstændigt, at Forholdene er saaledes, rent bortset fra, at der staar Menneskeliv paa Spil hver eneste Dag.

Der har været anket adskilligt over den

saakaldte „Brummer“, der er paa den paa-gældende Station, nu er den heldigvis i Øjeblikket standset; den var saa generende for Beboerne deromkring, at Nattero og Morgensøvn fuldstændig ødelagdes. Denne Brummer maa ikke komme i Gang igen, men der maa træffes andre Foranstaltninger, som bevirker, at Opholdet paa Perronerne ikke er livsfarligt for de rejsende og Personalet. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at Nedgangsforholdene er i allerhøjeste Grad uheldige; Billetsalgsstedet er anbragt saaledes, at Færdselen ned paa Perronen spærres, navnlig i Sommerdage med stor Trafik. Der bør foretages saadanne Ændringer, at Folk kan komme frem og tilbage.

Jeg vil kortelig henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, at Ringbanen bør forceres frem. Det vil ikke i det lange Løb være muligt at opretholde de Banegaardsforhold, der for Øjeblikket findes paa Frederiksberg, der jo er et meget stort Led af Stor-København, men dog saa at sige ingen Jernbaneforbindelser har: daarlig Forbindelse med Hovedbanegaarden og meget slet Forbindelse med den øvrige Del af Landet. Der er saa meget mere Grund til at forcere Ringbanen frem, som man derved vil skaffe Arbejde til den store Skare arbejdsløse, vi vil faa i Vinter.

Endelig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at der bør træffes Forandringer i Jernbanetaksloven, saaledes at der kan foretages Nedsættelse af Fragten, f. Eks. af Returemballage. Brugt Emballage har meget stor økonomisk Betydning for de handlende; men Fragten derfor er i Øjeblikket fuldt saa stor som for Forsendelse af Varer. Det har tidligere været anderledes; jeg mener, at Fragten bør sættes ned, saaledes at man faar de samme Forhold derimellem som tidligere, inden vi fik de særlig forhøjede Takster.

Det skulde glæde mig, om den højtærede Trafikminister vilde tage noget Hensyn til mine Udtalelser, navnlig til mine Udtalelser om Forholdene paa Nørreport Station. Det er for sent at foretage noget, naar der er sket Ulykker. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Trafikminister er sig sit Ansvar bevidst, det Ansvar, som, maaske før man aner det, kan komme til at staa sin Prøve.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Handelsminister. Jeg vil først og fremmest takke ham for hans Udtalelser angaaende Bankloven. Det glæder mig, at han velvilligt vil overveje det Forslag, som jeg har udarbejdet med Hensyn til Revision af den nuværende